

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemški klerikalci na Koroškem.

Nemški klerikalci na Koroškem dosegli so torej vendar to, kar jim je bilo že zdavna najsrčnejša želja, dobili so, kakor smo že omenili, svojo lastno tiskarno, katoliško tiskarno, ter se povsem ločili od tiskarne družbe sv. Mohora, v kateri so doslej tiskali skromni svoj listič.

Dozljaj sodili smo vedno, da hodijo koroški nemški klerikalci roko ob roki s slovenskimi konservativci, in kdor pogleda v preteklost, se spomina, da je bil svoje dni pokojni Einspieler dolgo časa tudi urednik nemškemu konservativnemu listu, da je bil on tedaj duševni vodja tudi nemški duhovščini v Gorotanu, in da bi le-ta imela dandanes še dokaj menj veljave nego je ima, da se ni zanjo žrtvoval Slovenec Einspieler. Kakor so Einspielerjev nemški konservativni list vzdrževali večinoma Slovenci, tako je tudi slovenski živelj na Koroškem plačeval vse druge nemške konservativne liste na Koroškem in sedanji baron Mensdorffov listič poginil bi bil že zdavna, da ni dobival slovenskih novcev. Kajti to je priznana in pri zadnjih državno in deželnozborskih volitvah sijajno dokazana istina, da nemajo nemški konservativci nič upliva in nič veljave, da pravih nemških konservativcev, o katerih bi bilo vredno govoriti, na Koroškem niti ni, tudi mej duhovščino ne.

Ni še dolgo tega, da so nemški konservativci zahtevali od družbe sv. Mohora izdatno novčeno podporo za svoj listič, kateri zahtevi pa seveda družba ni mogla ustreči. Nam ni znano, je-li so nemški konservativci dobivali prejšnja leta takšne podpore od naše družbe, karakteristično je pa to, da so svojo prošnjo podkrepili s pretenjem, da si bodo ustanovili lastno tiskarno, kar se je zdaj tudi res zgodilo.

Katoliška tiskarna v Celovci ustanovljena je torej uprav za to, da dela konkurenco gotovo jako katoliški tiskarni družbe sv. Mohora, da odvzame baš njej kolikor mogoče dela in da jo oslabi. To početje je toli čudno, da je po njem ožigosana vsa

stranka nemških konservativcev, sestojeca le iz nekaterih duhovnikov s škofom Kahnem na čelu. — Prepričani smo, da se bodo izjalovile vse nakane teh gospodov proti tiskarni družbe sv. Mohora, a faktum, da so s pomočjo Zwergerjevih, po rimskem grofu Lilienthalu podedovanih milijonov ustanovili si nemško katoliško tiskarno, da delajo konkurenco tudi eminentno katoliški slovenski tiskarni družbe sv. Mohora, to nam kaže nedvojbeno, iz katerega kota prav za prav veter piha.

Knezškof dr. Kahn, poslušen učenec Zwergerjev, ne ljubi Slovencev, kakor jih ne ljubijo niti Zwerger niti le-tega drugi učenci in posnemovalci; dr. Kahn je zoperno vse, kar je slovensko, on je klerikalec in Nemec in zato nasprotuje slovenskim težnjam, zato odvrta slovensko duhovščino od narodnega dela, zato mrzi podružnice sv. Cirila in Metoda, in kakeršen je pastir, takšni so tudi pomagači njegovi. Od dr. Kahna do barona Zucca je samo jeden korak! Mržnja nemških konservativcev na Slovence je uzrok, da se je ustanovila nemška katoliška tiskarna, in kjer treba Slovincem kaj slabega storiti, tam je naravno tudi takoj škof Zwerger, kajti po njega in njega učencev mišljenji je Slovence zatirati sploh dobro in Bogu všečno delo. Nemški klerikalci mislijo, da si bodo mej svojim narodom pridobili kaj več ugleda in veljave, ako bodo skušali in pomagali Slovence slabiti in ako mogoče ugonobiti, in ker je koroških Slovencev glavna trdnjava baš tiskarna družbe sv. Mohora, zato hočejo strmoglaviti najprej to. Namen je lep in vreden tistih mož, ki so ga zasnovali. Upamo pa, da se jim ne bode posrečilo, kajti, slava Bogu, koroški slovenski duhovniki niso brezumne marijone v rokah svojih predstojnikov in bodo znali oceniti ta naklep duhovnih svojih bratov na njih narodnost. Nas Slovence pa je poučil ta sklep nemških konservativcev na Koroškem znova, koliko je zaupati zaveznikom druge narodnosti, poučil nas je, da so si Nemci vsi jednaki, naj so že liberalci ali konservativci.

O notranjem položaji.

Počitnice, katere je praznovala notranja politika, potekle bodo skoro in že sta napovedana dneva, ko bodeta pričela zopet svojo delavnost državni zbor in za njim delegacije. Za njima pridejo na vrsto deželni zbori in se bode torej na vseh črtah zopet pričelo komplikovanega parlamentarnega stroja avstrijskega delovanje. Dozljaj vladala je popolna tihota na polji notranje politike. Dogovorile so se nekako na tihem vlada in pa merodajne stranke parlamenta, da se pred shodom državnega zbora ničesar ne spreminja na negotovem in nejasnem položaji, kakor je ostal po zaključku prvega zasedanja državnega zbora.

Akopram se je semtertja razpravljajal notranji položaj po časopisih raznih strank, vendar nikdo ni mogel povedati kaj posebno novega. Niti vodji nemško-liberalne stranke pl. Plenerju ni se godilo bolje v znanem svojem govoru, o katerem smo obširneje poročali o svojem času.

S posebno pozornostjo gledali so davkoplačevalci poslednji čas na izid ministerskih konferencij na Dunaji, pri katerih se je obravnavalo o bodočem budgetu in posebno o zahtevah vojnega ministra. Za zdaj sta na veliko zadovoljnost vseh, katerim vsa ta zadeva sega globoko v itak že skoro izpraznjene žepe, zmagala združena finančna ministra to in onostranske državne polovice in se bode vsaj začasno še dalo vzdržati ravnotežje v državnem gospodarstvu, katero se je doseglo s tolikimi žrtvami.

Prva naloga državnega zbora, ko se snide, bode, da odobri budget. Imeli bomo torej zopet budgetno debato takoj v početku zasedanja, ko je komaj minulo par mesecev, da se je zaključil državni zbor tudi z budgetno debato. Vlada želi namreč, da bi se državni proračun za l. 1892. dovršil še pred koncem tega leta v državnem zboru. Rada bi vse lepo uredila nekako na burokratičen način tako-le: V zgodnji jeseni sešle bi se delegacije, potem državni zbor, da pretrese in dovoli budget, po novem letu zborovali bi deželni zbori in

LISTEK.

Pik dama.

Povest, spisal A. S. Puškin, poslovenil Z. D.

(Dalje.)

Od tega časa ni pretekel dan, da se ne bi mladi častnik ob gotovem času javil pod oknom njene hiše. Mej njim in njo je nastalo tiho znanje. Ona je sedé na svojem mestu pri delu čutila njegov prihod, vzdignila glavo in gledala nanj od dne do dne delj časa. Kakor se je kazalo, je to bilo mlademu možu všeč. Ona je opazila z bistrim očesom mladosti, kako hitro je vsakokrat njegovo blede lice rudečica polila, kadar so se njih pogledi srečali. Čez teden dni se mu je prvičkrat nasmehnila.

Ko je Tomskij grofinjo dovoljenja prosil, predstaviti ji svojega prijatelja, je mladi deklici srce utripalo. No uznavši, da Narumov ni inžiner, ampak gvardijski častnik, se je kesala, da je s skromnim uprašanjem svojo tajnost izdala vetrnatemu Tomskemu.

Herman je bil sin porusenega Nemca, ki mu je zapustil mal kapital. Močno prepričan o potrebnosti, da si osigura nezavisnost, Herman niti obrestij ni porabljal, in je živel jedino od svojega zaslužka in bi ni dovolil niti najmanjšega poboljška. V obče je bil zadržljiv in slavohepen in njegovi tovariši

so malokedaj imeli čast, posmehovati se njegovi brezmerni varčnosti. On ni bil brez strasti in je imel ognjevito domišljavost, no trdnost ga je obvarovala navadnih zablod mladosti. Tako n. pr. ni on, čeravno je bil strasten igralec, nikoli vzel kart v roke, ker je preračunal, da mu njegove razmere ne dopuščajo, (kakor se je on izrezil) „žrtvovati neobhodno potrebnega v upanji na velik dobiček“; in vendar je sedel cele noči pri igralnici in sledil s trepetom obratu igre.

Anekdota o treh kartah je silno uplivala na njegovo domišljavost in celo noč mu ta misel ni šla iz glave. Kaj bi bilo — si je mislil tavajoč drugi dan po Petrogradu — kaj bi bilo, ko bi grofinja meni to tajno razodela, ali mi povedala te tri zanesljive karte.

Zakaj bi ne poskusil svoje sreče. Predstaviti se ji, pridobiti si njeno naklonjenost, zastran mene biti njen ljubovnik — — pa k vsemu temu je treba časa in ona je že stara sedeminosemdeset let. Ona že lahko umrje čez jeden teden — čez dva dni. Pa i sama anekdota? Je li mogoče to verjeti? Ne, preračunavanje, zmernost in trudoljubivost, to so moje tri zanesljive karte, ki mi bodo moj kapital potrojile, da, posedmerile in katere mi bodo ohranile mir in nazavisnost.

To premišljevanje videl je najedenkrat, da je v jedni izmej glavnih ulic Petrograda, pred hišo, zidano v srednjeveškem slogu. Ulica je bila z ekvi-

pažami zastavljena; kočija za kočijo drdrala je proti razsvetljenemu uhodu. Iz kočij se je zdaj pokazala drobna nožica lepe devojke, zdaj škripajoči čevlji jezdeca, zdaj na pol svilena nogavica in čevlji diplomata. Kožuhi in plašči so brzo hiteli mimo ošabnega portirja. Herman se je ustavil.

— Čegava je ta hiša, uprašal je na oglu stoječega stražnika.

— Grofinje X., odgovoril je stražnik.

Herman je zatrepetal. Čudna anekdota se je zopet pojavila v njegovi glavi. Hodil je okolu hiše in mislil na njeno lastnico in čudno njeno osobnost. Šele pozno se je vrnil v svoje malo stanovanje. Dolgo časa ni mogel zaspati in ko ga je naposled spanec premagal, se mu je sanjalo o kartah, o zeleni mizi, o paketih asignacij in o kupih cekinov. On je stavil na karto za karto, srčno upognil ogle in neprestano dobival, denar k sebi grabil in bankovce v žep utikal. Že pozno se probudivši zdihoval je o izgubi svojega domišljenega bogastva, zopet začel hoditi po mestu in zopet je stal pred hišo grofinje X. Neka nepoznata moč ga je, kakor se je kazalo, vlekla k njej.

On se je ustavil in začel k oknom gledati. Na jednom je zapazil črnolaso glavico, najbrž pripognjeno čez kakšno knjigo ali nad kakim delom. Glava se je vzdignila. Herman je zagledal lep mlad obraz in črni očesi. Ta minuta je bila zanj odločilna.

(Dalje prih.)

na spomlad sešel bi se zopet državni zbor, da izvršuje svojo legislatorične naloge. V poletju bile bi splošne politične počitnice. Tak red bi bil pač lep, a pomisliti je treba, da je jako težavno izvesti ta načrt z ono burokratično natančnostjo, kakor je v svojih glavnih potezih izmišljen.

Že zdaj se čujejo tehtni glasovi proti temu, da bi se budgetna debata kar nekako površno vršila in bi posamičnim govornikom bila takorekoč zavezana usta. Popolnoma opravičena je želja, da se po nepotrebnih in dolgih govorih budgetna debata ne razteza v neskončno, vendar pa mora biti vsakemu poslancu in vsaki stranki dana prilika, da povedo vsi svoje želje in svoje pritožbe. Da bi se ves proračun kar suhoparno premlel in prebičal, kakor se to zove v parlamentarnem življenju, s tem razun vlade in nje brezpogojnih pristašev pač nikdo ne bode zadovoljen.

Baš pri sedanjih naših notranjih zadevah, ko še vse vre in ni nič gotovega, je najmanj pričakovati, da bi ta želja vlade se mogla izpolniti že pri bodoči budgetni debati. Pač je res, da se je večinoma pri zadnji budgetni debati v baš minulem zasedanju državnega zbora povedalo vladi mnogo, česar ne bode treba več ponavljati, da bode torej v tem oziru mogoče postopati malo hitreje in morda rešiti vsaj približno budget v oni dobi, kakor jo želi vlada.

Budget sam dal bode menda tudi malo povoda daljnim razpravam in to je poglavitna stvar, ker se je, kakor smo že rekli, obema finančnima ministroma posrečilo, da sta nas za letos še obvarovala primankljaja, kateri bi bil sicer neizogiben, ako bi se ne bil začasno udal vojni minister združenemu pritisku obeh finančnih ministrov in omejil svoje zahteve, ki bode itak presegale za 6 milijonov navadno vsoto, na najbolj potrebne stvari.

Drugi važni dogodek v notranji naši politiki je potovanje cesarjevo v Prago in na Češko. Da se je tudi ta zadeva rešila ugodno, kaže, da upliv onih, ki bi bili morda radi preprečili to potovanje, ni še vsemogočen in dobro je, da je tako. Narod češki imel bode priliko pokazati, da ljubezni njegove do vladarja in do prestola ne omaje nič, vladar sam pa se bode prepričal na svoje oči, koliko duševne susge je v narodu češkem, ki je to tako sijajno dokazal s prekrasno svojo razstavo, v kateri češki um in češko delo praznujeta najlepši triumf.

Naj bi to neposredno občevanje naroda češkega z vladarjem svojim rodilo najlepši sad, to je prepričanje v vseh merodajnih krogih, da je narod češki, kakor sploh narodi slovanski v Avstriji, faktor, katerega opravičene in utemeljene želje ne sme prezirati nobena avstrijska vlada, kateri je resno mar za moč in ugled države.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. septembra.

Državni zbor.

Kakor smo že poročali, sklican je državni zbor na 10. dan oktobra meseca. Glavna skrb mu bode, da zagotovi državni proračun za bodoče leto. V finančnem ministerstvu delajo se vse priprave, da se bode državnemu zboru takoj predložil proračun, tako, da bode, ako mogoče, proračunska debata končana še tekom letošnjega leta. Da je to mogoče, treba bode, da se posamezne stranke ogibajo kolikor se da nepotrebnim govorom. V vladnih krogih je nada, da bode generalna debata kaj hitro končana, kajti šele pred kratkim imeli so poslanci priliko izraziti vse svoje želje, katere se običajno pri proračunski debati spravljajo na dnevni red. — Gledé ravnokar končanih ministrskih konferencij nam je omeniti, da se vojni minister le ni povsem omehčati dal in da so potrebščine za vojsvo znatno višje, nego se je mislilo doslej. Seveda bližjih podatkov dozdej še ni poizvedeti.

Še jedenkrat dr. Herold.

Odlični mladočeški poslanec, o katerega pogovoru z nekim češkim novinarjem smo pred kratkim poročali, sklican je v nedeljo v Kutno horo shod svojih volilcev. V svojem govoru, ki ga je pri tej priliki govoril, oziral se je tudi na omenjeni intervju ter rekel, da so ondu izrečeni nazori z večine samovoljno prenearani od dotičnega maloveznega žurnalista. Z ozirom na to mistifikacijo videlo se je dr. Heroldu potrebno, da je svojim volilcem razjasnil parlamentarno situacijo kakor jo sodi on. Prva točka, katero nam je doseči, rekel je dr. Herold, je realizovanje češkega državnega prava, zakaj narod naš zmatra to za najboljšo rešitev narodnega in ustavnega uprašanja, ki vznemirja že več desetletij našo državo, in za jedino sredstvo, katero bi zagotovilo čehom narodno eksistencijo. —

Druga terjatev češka je, da se jeziku češkemu ustavno zajamčijo vse pravice državnega jezika. Drugi narodi, ako so v kateri deželi v večini, zahtevajo za svoj jezik izvestne predprave; češki narod ne stavlja teh zahtev, želi pa popolno in nemejeno enakopravnost, ter ne bode v tem oziru popustil niti za las. Narod češki terja nadalje, da se porabijo davki, katere plačuje, zgolj in jedino v njega kulture interese, ne pa da se zalagajo z njimi druge dežele. Tudi volilno pravico razširiti je jedna poglavitnih teženj mladočeških poslancev, da bode tako omogočeno vsakemu državljanu udeleževati se javnega življenja. Zastopniki nemškega naroda — nadaljeval je dr. Herold, — izgubili so sleherni povod za opozicijo v tistem hipu, ko so sedli z grofom Taafeom za jedno mizo in klepali češko-nemško spravo. Mi Mladočehi uvideli smo takoj, da bode to začetek novi dobi, prijateljstvu Taafeja z Nemci, nismo se pa nadejali, da bodo staročeški poslanci tako kratkovidni ali lahkomišelnji, da bodo podpisali ta ugovor. Čim so pa Staročehi to storili, omogočili so zvezo nemške opozicije z grofom Taafeom, kajti očitano, da so to prouzročile mladočeške agitacije, je povsem neosnovano. Vlada se hoče na vsak način naslanjati na Nemce, Nemci pa so stopili na stran nekaj jim toli mrzkega grofa Taafeja jedino le zato, ker mislijo tem potom priti na krmilo in pridobiti nadvlado nad drugimi narodi avstrijskimi. Dokaz tega je zadnji govor Plenerjev. — Češka opozicija ravna se vedno po potrebah in po položaju. Iz začetka bila je opozicija le bolj pripravljajna, tako, da je bilo še mogoče združiti vse stranke v državnem zboru proti alijanci nemške levice z grofom Taafeom. Da se to ni zgodilo, tega niso krivi Mladočehi. — Vsaka stranka, bodisi še tako nezmatna, mora imeti kakšen program. Program mladočeški, od katerega ne bode nikdar odstopili, je jasen in baš zategadelj ni misliti, da bi se kdaj združili dve stranki, ki sta si tako skrajno nasprotni, kakor nemška levica in mladočeška stranka. Boj proti Dunajskim punkcijam — končal je Herold — vodili bomo z vso odločnostjo, dosti odločneje, nego doslej. Proti sedanji vladi je narod češki stopil v opozicijo, zvest in udan je pa svojemu kralju in na vso moč se bode trudil, da utrdi vez mej vladarjem in narodom s kronanjem kralja in pripoznanjem češkega državnega prava. — Shod izrekel je dr. Heroldu in vsemu mladočeškemu klubu svoje priznanje in vsprejel resolucijo, v kateri se pravi, da narod češki ne bode ostavil svojih odposlancev, tudi ako bi bili primorani poslužiti se v dosego svojih namenov i najradikalnejših sredstev.

Vnanje države.

Laskave izjave.

Napitnica nemškega cesarja Viljema v Erfurtu, o kateri smo svoječasnno obširneje govorili, našla je primeren odmev v Francozih. Mirno in dostojno zavračanje provokatoriške izjave nemškega cesarja dalo je povod ruskim časopisom, da se izražajo jako laskavo o moralni sili Francozov, ki so tako fino in dostojno odklonili zabavljo Viljema. "Novoje Vremja" pravi, da se razboren politik ne bode dal motiti po govorancijah kronanega govornika, ki niso vedno tako resne, kakor se vidi in katerih nikakor ni smeti šteti resnim izjavam. Cesar Viljem govoril je že marsikaj, ne da bi bil prej premislil in pretehtal besede svoje.

Rusi v Aziji.

Angleži opazujejo z veliko bojaznijo vsak korak, ki ga stori Rusija v Aziji in se posebno boje, da bi njih mogočni tekmeči mogli kdaj prodreti v Indijo, neizcrpni vir angleškega bogastva. Pred kratkim razširila se je vest, da je bilo ob afgansko-bokharsko-ruski meji nekaj manjših bojev mej ondu potujočo rusko znanstveno ekspedicijo in mej na pol divjimi prebivalci onih krajev. Iz angleškega vira povzamemo nastopne podrobnosti: Ruska znanstvena ekspedicija na Pamir ima političski značaj, kakor so koj iz začetka sumili nekaterniki, ki poznajo kraje, razmere in ruske težnje.

Indijska vlada odposlala je dva častnika v Pamir, da se osvedočita, kakšne namene ima prav za prav ruska ekspedicija, in kaj ondu počenja. Rusi pa zabranili so baje angleško-indijskima častnikoma stopiti na ozemlje Pamirske planote z izgorom, da je to ruska zemlja. Doslej zmatral se je ta svet kot del Turkeстана, kateremu akopram samo po imenu vlada emir afganski. Rusija, osvojivši si Pamirsko planoto, prišla je na ta način do izvora Indusa in do angleško-indijske vasilne države Kašmir, od koder je lahek uhod v Indijo. — Kakor rečeno povzeli smo to iz angleškega, torej motnega vira.

Nemci v Alzaciji in Lotaringiji.

Državna uprava nemška izdala je te dni, kar nenadoma, jako izdatne olajšave glede potnih listov za one inozemce, ki hočejo potovati ali se muditi v Alzaciji in Lotaringiji. Ta ukrep nemške vlade vzbudil je občno senzacijo, posebno pa na Frankskem, kajti omenjeni ukaz imel je baš namen ovirati kolikor mogoče še vedno ozke zveze nekdanjih podanik francoskih s svojimi bivšimi rojaki. Znano je tudi, da je ta ukaz, ki se je izvrševal s prusko rezkostjo, škodil v prvi vrsti trgovino in obrt v Alzaciji in Lotaringiji, in bržkone je bil tudi to uzrok, da se je umaknil. Kakor rečeno, je nova olajševalna odredba naredila dober utis na Francoze,

kateri jo zmatrajo za odgovor na zmerne in miroljubne izjave Freycineta in Carnota.

Dopisi.

Iz Velikih Lašč 23. septembra. [Izv. dop.] Na Slovenskem ni je vasi razun Velikih Lašč, da bi v tako kratkem času mogla uživati dve veselici, kajti ni bila še pozabljena dijaška veselica z dne 9. avgusta t. l. na korist "družbi sv. Cirila in Metoda", in že so se delale priprave za drugo dne 13. septembra t. l. na korist spomeniku Franca Prešerna v Ljubljani.

Pokroviteljstvo posledni veselici blagoizvolila je prevzeti blg. gospa sodnikova Ema Šušljaj in vsled te izvanredne naklonjenosti bilo je takoj pričakovati, da veselica ne ostane navadna. Zanimanje bilo je splošno, ko se je vrh tega zvedelo, da sodelujejo pri veselici poleg blag. Lavričeve obitelji znani pevki blg. g. Engl. Lavrič in M. Gerbič, gospica Daneševa ter kvartet "glasbene Matice v Ljubljani" gg. Pavšek, Branke, Lilek in Dečman!

Točno ob 8. uri napolnila je okrašen prostor pri Fran Grebencu odlična vabljenja gospoda, večinoma Velikolaškega in Ribniškega okraja. Deklamacijo g. Tekavčiča pozdravilo je občinstvo takoj z burnim ploskom. Vrstili so se potem v umetnem petji blg. gospe Lavričeva in Gerbičeva z Ljubljanskim kvartetom. Duet blg. gospe Lavričeve in Gerbičeve spremljevala je izvrstno na glasovirju ljubka gospica Georgina Lavričeva. In kako sta peli gospe? — Ne treba sodbe! Velikolaščanje dejali so: V Laščah nismo čuli do sedaj še takega petja! Glasovi Ljubljanskega kvarteta pa so znani vsem prijateljem petja in ko smo še čuli naposled "kitaro", ne utrudili bi se nikdar takega užitka! In igra: "Oče so rekli, da le!" — Kdor je slišal krasno Lizo (gospico Georgino Lavrič), kako naivno pove: "saj so oče rekli, da le!" — ko jo objame Dragotin, ni videl, kako pri tem nagne svoj mični, nedolžni obrazek, — zavida srečo Dragotinu ter si želi njegovega mesta in kdor je videl Auroro Mrak (gospica Daneševa) v njenem fantastnem krilu in občudoval vrh tega nje mimiko, kadar ponuja dr. Ljuboslavu — "meščansko, dramatično, romantično, družinsko podjetje", strmeli je in ne manj tedaj, ko je zvedela, da dobi moža, — "svečarja!" Jerica (gospica Ele Šfrer) bila je mična; nje lepota in nje simpatičen glas uplivala sta tako na realnega mesarja Debelca (imel je izvrstno masko), — da pozabi na klobase in vole ter ji reče celo: prilizovalka! Doroteja (gospica Pavla Wölfling) pripravila je svojega soproga dr. Ljuboslava s svojim izvrstnim energičnim igranjem skoro do tega, da vrže oblastnega Debelca čez prag, — ako bi ne bil poslednji močnejši od njega. Da je konečno Dragotin izvršil svoj nalog prav dobro, vidi se iz tega, da gre dr. Ljuboslav z njim šampanca pit, seveda skozi zadnjo sobico, da tega ne zve — Doroteja.

Poslušalci pozdravili so vse igralke in igralce in bili so po igri vsi zadovoljni in presenečeni o uspehu glede cele veselice.

Po igri zapel nam je znani kvartek v gostilničnih prostorih še več lepih pesmij in občudovali smo izvežbane glavo v pozno noč. Bil je večer, katerega ne pozabimo nikdar.

Iz Cerknega na Goriškem 22. septembra. [Izv. dop.] Kdo bi si bil mogel misliti, da bode v tako mirnem kraju, kjer je ljudstvo vse pritiske mirno in potrpežljivo prenašalo, tako huda borba ob občinskih volitvah, kakor je bila letos pri nas.

Stali sta si nasproti dve stranki, "stari" in "mladi" ali kakor ste se že ob času državnoborskih volitvah imenovali, stranka Tonkličeva (stara) in Gregorčičeva (mlada).

Delovali so na obeh straneh s posebno vstrajnostjo, posebno pa se "stari" niso sramovali nobene še tako podlega sredstva, da dospejo do zmage.

"Stari", kateri so imeli do zdaj vso moč v rokah, videli so, kako izvrstno so gospodarili; vedno večje bile so naklade, a da bi se kaj koristnega in za občino potrebnega ukrenilo, na to niso mislili, kaki so bili računi in kako so se predlagali, o tem ne govorim več; kljub temu hoteli so še zdaj slepiti ljudstvo z obljubami, podkupovanjem in opivanjem, ter so se posebno v zadnjem dobro obnesli, da se je g. kaplanu pri tem, ko je druge k pljači priganjal, ista tako priljubila, da je na večer

pri rožnem vencu v cerkvi 5krat in 21krat Češčeno si Marijo zaporedoma molil in bi morda še ne bil spoznal svoje zmote, da ga niso drugi na to opomnili.

„Stari“ najeli so tudi nekaj kričarjev ter jih plačevali, da so po vasi razgrajali; c. in kr. žandarmerija pa, ali ni smela, ali ni hotela odpeljati nemirnežev k počitku.

V čem pa duhovstvo vidi brezverstvo „mladih“, tega ne vem, mogoče obstoji v tem, da lepo mirno in pametno postopajo, ko sami družega ne znajo, kakor kričati in hujskati. Je mari razsajanje znak „pristnega katoličana“, kakor se sami zovejo?

Kako izvrstni Slovenci da so privrženci „starih“, omenim, kako se je njih vodja, sedanji gosp. župan, pri neki priliki izrazil proti c. kr. okr. komisarju, kateri je namreč trd tirolski Nemec, hoteč se mu prikupiti: „Wir Tonklianer sind deutsch gesinnt“, ali tukaj se je stari lisjak vender spekel, g. komisar, poštenjak, obrnil mu je hrbet ter ga niti pogledal ni več.

Upam vender, da se bode sčasom tudi pri nas na bolje obrnilo, ker ljudstvo ni več tako nevedno in dobro pozna pomen volitve; to pokazalo se je tudi ta mesec pri volitvi I. razreda. Izmej 111 volilcev manjkalo jih je samo 5 in še ti bili so z zvijačo ali s silo zadržani od volitve.

Tudi zoper to volitev uložili so „mladi“ pritožbo.

Vi „mladi rogovileži“ pa, kakor Vas nasprotiki imenujejo, le tako naprej; vstrajnost in složnost dovedla Vas bode gotovo do boljše bodočnosti.

Domače stvari.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) odpeljal se je danes zjutraj za nekaj dni v Gorico.

— (Brzovlak v Prago.) Kakor povzamemo češkimi listom, došlo je s tretjim brzovlakom, ki se je odpeljal v ponedeljek iz Ljubljane v Prago, 141 Slovencev in Hrvatov. Na kolodvoru so jih pozdravili g. Lego in drugi češki domoljubi, na ulici pa jih je pozdravljala na tisoče broječa množica naroda s prisrčnimi „Na zdar“ in „Živio“-klici. Mnogo Slovencev pa se je peljalo te dni z družimi vlaki v Prago, tako da je skupno število slovenskih obiskovalcev razstave še večje.

— (O Goriški razstavi) piše v „Edinosti“ Tržaški neki tamošnji obrtnik, da mu je sicer jako ugajala, ali žalilo ga je hudo, da ima tudi od trdih Slovencev razstavljeno blago zgolj laške napise. Naš poštenjak meni, da bi bila pravica zahtevala, da so napisi v obeh deželnih jezikih. Nadalje poroča, da je videl po mestu veliko zastav, a nijedne naše. In tudi slovenskih napisov na prodajalnicah je veliko manj, nego bi človek pričakoval, ako pomislimo, da se skoro ves Goriški promet vrši se slovenskim delom dežele in da skoro vsi trgovci žive le od slovenskega elementa.

— (Zagrebska razstava.) Slabo vreme zadnjih dni uplivalo je neugodno na obisk razstave. Predvčeranjem bil je najslabeje obiskan dan z 4328 oseb. Vsega skup je bilo do zdaj v razstavi preko 320.000 oseb in dohodka na ustopninah okolu 45.000 goldinarjev.

— („Glasbene Matice“ šola.) Dozdaj se je oglasilo za glasbeno šolo skupaj 215 učencev in učenk in sicer 128 za klavir, 28 za gosti, 52 za razna druga godala, 6 pa za solo-petje. Ker se, kakor smo že prijavili, še vsprejemajo izredna oglasila, naj se požuri, kdor misli vpisati kacega učenca ali učenko. Novi šolski prostori so v Knežjem dvorcu v II. nadstropji.

— (Odlikovanje Hrvatice-umetnice.) Ko je nedavno bival nemški cesar v Manakovem, pela je v tamošnjem dvornem gledališču v operi „Cid“ Hrvatica gospodična Milka Trnina. V spomin za umetniški užitek, ki ga je imel, poslal je cesar Viljelm pevki prekrasen bracelet s krono v dijamantih in rubinih.

— (Koncert srbske tamburaške družbe) je v italijanski restavraciji danes zvečer ob 8. uri. Ustop prost.

— (Vreme.) Ko je skoro dva dni neprenehoma deževalo, se je nebo izlilo in imamo danes krasen in solnčen jesenski dan. Kamniške in gorenske planine pobelil je sneg in se blišče že v svoji beli zimski opravi. Zato se je temperatura izdatno znižala in je zjutraj in zvečer precej hladno.

— (Najden mrtvec.) Sodnijsko razkrojenje trupla najdenega pri Studencu je pokazalo, da je

Hlebš umrl naravne smrti, da je bil torej sum, da je bil umorjen, neosnovan.

— (V okrajnem zastopu ptujskem) je 19 nemškutarjev, (iz skupine najvišjih davkoplačevalcev, trgovine in obrtnije in mestne občine Ptuj) Slovencev pa 21 (10 iz veleposestva, 1 iz trga Ptujaka gora, 10 iz skupine kmetijskih občin.)

— (Odkritje Gajevega spomenika.) Kakor smo že naznanili, odkrili bode v nedeljo 27. t. m. v Krapini, v rojstnem njegovem mestu, slovesno spomenik dr. Ljudevita Gaja, s primerno slavnostjo. Poziv, ki ga razpošilja slavnostni odbor, pravi, da narodni preporoditelj dr. Ljudevit Gaj, ki se je rodil v Krapini 1. 1809 je član onega naroda, katerega pesem sega od Triglava do Marice. Našel se bode torej narod, kjerikoli je raztresen po lepi domovini v nedeljo 27. t. m. pri slavnosti v Krapini. Koliko važnosti je Gajevo delovanje bilo tudi za nas Slovence, o tem hočemo govoriti v posebnem članku, akopram je itak znano slehernemu, ki se le količkaj bavi s slovstvom jugoslovanskim. Gotovo torej tudi Slovenci ne bodemo zaostali in se dejansko udeležili slavnosti. V prvi vrsti so v to poklicana naša literarna društva, da skrbijo za dostojno udeležbo Slovencev pri tej slavnosti.

— (Program za slavnost odkritja Gajevega spomenika) je naslednji: 1. Dne 26. t. m. zvečer razsvetljava in mirozov, po vrbeh okolu Krapine kresovi. 2. Dne 27. v jutro budnica in streljanje s topi. 3. Slavnostni uvod gostov s kolodvora Krapinskega. 4. Božja služba. 5. Sestanek pri spomeniku. 6. Čitanje spomenice. 7. Deklamacija primerne pesmi Božidara Kukuljevića. 8. Slavnostni govor Ivana Jakovine o življenji pokojnega dr. Ljudevita Gaja. 9. Odkritje spomenika. 10. Banke v treh gostilnah. 11. Ljudska veselica z godbo in ognjemetom. 12. Slavnostni odhod gostov pri sijajni razsvetljavi itd.

— (Ivan Orth.) Zadnji dogodki v Chileu spravili so zopet na dan ime Ivana Ortha, bivšega nadvojvode Ivana, o katerem se sploh misli, da se je potopil s svojo ladijo „St. Margareto“. Zdaj pa so listi raznesli vest, da živi ter da se je bojeval mej ustaši proti Balmacedi kot general. Njegova mati, nadvojvodinja Toskanska, da je baje dobila pismo, naj se ne zasleduje dalje, kje da je. Drugi listi trdijo pa, da je vse to le gola fantazija. Testamenta Orthovega pa ne smejo vsled naročite določbe odpreti prej nego v treh letih. Ta misteriozni roman se torej utegne še nadaljevati.

— (Madžarski šovinizem.) Nad madžarski šovinizem ga pa ni, in ga ni! Južna železnica ima, a kaj pravim, ima? — imela je na svoji progi Pragersko-Kaniža postaji s slovanskimi imenoma: Kotor in Kraljevec. Na madžarskem globu pa se ne trpi družih vlastnih imen, nego pristnih madžarskih. To bi bila sramota! Kaj stori torej madžarska oholost, da ne bi slovanski izrazi oskrinjali nje veličine? Prekrsti postaji oficijelno, — prvo v Kotor-Also-Dombozu in drugo v Mura Király! In s tem činom ovekovečila se je slavna uprava Hungariae in oteta je Ogerska! Dve postaji ste zopet pomadžarjeni, toda samo njiju imeni. Je li tudi stanovništvo, dvomim!

— (Dolenjsko pevsko društvo) preloži svoj na 26. t. m. določeni koncert z ustopnino, namenjeno fondu za Prešernov spomenik in se bode dan še le vnovič določil.

— („Slovensko pevsko društvo“ v Trstu) pričelo bode v petek dne 25. t. m. ob 9. uri zvečer svoje redne pevske vaje.

— (Regulacija Drave.) Komisijsko ogledovanje ob Dravi vršilo se bode dne 28. in 29. t. m., da se določijo potrebna dela za regulacijo Drave, ki se imajo dovršiti to in bodoče leto od Maribora do Frankovcev.

— (Američanske trte in trtna uš.) Vest, da so v Slovenskih Goricah na spodnjem Štajerskem zasledili trtno uš, je razburila in užalostila vinogradnike. Vender pa pri američanskih trtah nevarnost ni tako velika, ker, kakor trdijo veščaki, jih trtna uš ne pokonča. Hrvatski listi navajajo, da se je tudi na Hrvatskem zasledila trtna uš na američanskih trtah, da pa jim prav nič ne škoduje ter da prav dobro rastejo in rode obilen sad. Sicer se pa po najnovejših preiskavah oporeka iz Gradca vest, da bi se bila prikazala trtna uš na američanskih trtah v Slov. Goricah.

— (Premovanje kônj v Šentjerneju) se je vršilo dne 21. t. m. Konjerejci so pripeljali 22 kobil z žrebeti, 12 mladih kobil in 26 jedno-

in dvehletnih žrebcev. Premije so dobili za kobile z žrebeti: Matija Vene z Bučke 35 gld., Janez Vrtačič s Pristave 25 gld., Josip Globelnik iz Škocijana 20 gld. Franc Fabijan s Spod. Gradišča, Fr. Cvelbar iz Čadrez in Matija Kerin iz Podloga po 15 gld., Janez Vovk z Dobrave, Gabrijela Jombart iz Klevevža in Fr. Jordan s Čistega Brega srebrne svetinje. Za mlade kobile: Anton Pečnik z Gor. Gradišča 25 gld. Matija Kerin iz Podloga 20 gld., Anton Barborič iz Čadrez 15 gld., Anton Štravs iz Kostanjevice in A. Fettich-Frankheim iz Šentjerneja srebrni svetinji. Za žrebce: Martin Repič iz Šentjakoba 15 gld., Anton Hrovat iz Šentjerneja, Martin Borse iz Maharovca in Janez Stroj in iz Ostroga po 10 gld., graščina pleterska, Anton Poljanec iz Šentjerneja in Jos. Gričar iz Malenc srebrne svetinje. — Pri vseh letošnjih premovanjih je bilo 284 kônj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. septembra. Bolezen grofa Taaffeja je resna, a ne opasna. Vsled bolezni ne bode mogel spremiti cesarja na potovanji na Češko. Ako bolezni poteče dobro, bode morda zadnje dni mogel priti v Prago. Bržkone bode grof Falkenhayn spremljeval cesarja, kot najstarejši mej ministri.

Dunaj 23. septembra. V parlamentarnih krogih se govori, da je bil Taaffe po znanih dogodkih v Pragi proti potovanji cesarja, katero se je sklenilo navzlic temu vsled nujnih ugovorov cesarskega namestnika grofa Thuna.

Peterburg 23. septembra. „Journal de St. Petersburg“ pozdravlja olajšavo glede potnih listov v Alzaciji in Loreni kot dokaz, da so na merodajnem najvišjem mestu v Nemčiji miru naklonjeni.

Berolin 23. septembra. V merodajnih, dobro poučenih krogih ni ničesar znano, da bi nameraval posetiti ruski car Nemško.

Berolin 23. septembra. Vsled vznemirjajočih časnikarskih poročil glede dogodkov v vzhodni Afriki, uprašal je državni kancelar guvernerja, kateri je odgovoril telegrafčno, da je povsod mir.

London 23. septembra. „Daily News“ poročajo iz Odese, da se v uradnih krogih misli za gotovo, da bode car, vračujoč se iz Kodanija, posetil tudi Berolin.

Dunaj 24. septembra. Jutranje poročilo o zdravju Taaffeja: trip 80, temperatura 36,7, splošno stanje povoljno. Oteklina potegnila se malo na desno.

Dunaj 24. septembra. Cesar dal pouprašati tudi danes, kako se počuti Taaffe. Tu bivajoči nadvojvode istotako včeraj in danes popraševali. Ministri Bauer, Schönborn, generalnega staba Beck danes zjutraj došli osebno k bolniku.

Kodanj 24. septembra. Po poročilih iz Moskve umrla je velika kneginja Aleksandra ob polunoči.

Razne vesti.

* (Statistika samomorov v vojskah raznih držav.) Zanimivo statistiko predložil je francoski vojaški zdravnik dr. Longuet članom hygieničnega kongresa v Londonu o samomorih v raznih evropskih vojskah. Na prvem mestu je naša država v kateri pride na 100 000 mož 122 samomorov, mej temi 40 poskušanih, potem pride Nemčija s 67, Italija s 40, Francija z 29, Belgija s 24 in Angleška s 23 samomorji na 100.000 mož prezenčnega staneb (Rusije menda ni vzel dr. Longuet v poštev — zakaj, ni znano.) Te številke so povprečne iz zadnjih trih desetletij. Večinoma usmrtnijo se novinci v prvih mesecih službe. V prvi vrsti je nagib mržnja do vojaškega življenja, v drugi strah pred kaznijo. Največ samomorov se zgodi v vročih poletnih mesecih, najmanj po zimi. Zato je mej francoskimi in angleškimi kolonijalnimi četami, ki so v vročih krajih, število samomorov dvakrat tako veliko, kakor pa pri četah, ki so na domači zemlji. Tudi posnemanje upliva jako zapeljivo.

* (Napad na kolesarje.) Kacih 30 kolesarjev v Dunaju napravilo je v Gablitz izlet. Ko so bili zbrani na nekem gostilniškem vrtu, začeli so ognjegasci, ki so imeli baš vajo na strehi dotične gostilne, nanje brizgati. Unel se je prepir in so bili kolesarji v hudi stiski, ko so ognjegasci začeli mahati po njih z ognjegasnim orodjem, da so bili nekateri ranjeni do krvi. Še le posredovanje župana, ki je telegrafoval po pomoč orožnikov, ustavilo je pretep. Ognjegascev bilo je 40. Stvar prišla bode pred sodišče.

* (Železnica na žico) po vzgledu Zagrebške „uspinjače“ nameravajo graditi tudi v Gradcu iz mesta na grad do zvonika. Načrt izdelal je inženier L. Schmidt. Te dni bode politični ogled nameravane proge.

* (Za bicikliste.) Slavni nemški kolesar Avgust Lehr iz Frankobroda vozil je na Graškem biciklistem vežbališču 10 kilometrov v 17 minutah in 32 sekundah.

* (Petdeset dni brez jedi.) V Londonu končal je preteklo soboto v „Royal-Aquarim“ Francoz Jacques svoje petdesetdnevno stradanje. Izgubil je v tem času 28 funtov svoje teže. Predno je zavžil prvo jed, nesel je nekega moža na ramah po sobi.

* (Potres.) V Messini zapazili so 22. t. m. valovit potres, ki pa ni prouzročil nikake škode.

* (100.000 in 50.000 goldinarjev) sta glavna dobitka velike Praške loterije. Opozorjamo svoje čitatelje, da bode žrebanje že dne 15. oktobra.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridelali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé — zaradi pravilnosti in reda v upravnistvu — naročnino gotovo do 5. oktobra t. l. poslati, ker drugače jim bode list brezpogojno ustavljen.

Upravišтво „Slovenskega Naroda“.

— (Prebayno vino) Karla Breymesserja je gotovo najizbornejšo sredstvo proti motitvam v prebavljenju ali zapetkam, kajti to vino je ukusno in ne škodi nikdar, kar so v mnogobrojnih dopisih potrdili najodličnejši zdravniki. Steklenica srednje velikosti velja 1 gld., velika steklenica pa 2 gld. 50 kr. — Dobiva se pa pri g. Mr. F. Karlu Breymesserju, dvornemu lekarju v Brikssenu na Tirolskem.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepi čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—118)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 23. septembra.

V Pragi: 53, 81, 72, 14, 5.

Tuji:

23. septembra.

Pri **Maličih**: Exner, Zoneba, Geiringer, Rosenberger, Schrecker, Lehr, Rechi, Heumayer, Schneider, Singer, Stein, Katter iz Dunaja. — Baron Ralli iz Trsta. — Rack z Reke. — Steuer iz Prage. — Schink iz Zagorja. — Köstner iz Vidma. — Brenner iz Varaždina. — Reich iz Budimpešte.

Pri **Stonu**: Pl. Kuciejewski, vitez Schlesinger pl. Benfeld, Malinek, Bartl, Pollak z Dunaja. — Schwarz, Glaxner iz Budimpešte. — Fischer, Schulz iz Grada. — Globočnik iz Železnikov. — Lončarič iz Selc. — Mayer iz Zadra. — Morgenstern iz Prage. — Brett iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Sloxreiter od sv. Ane. — Zazula iz Idrije.

Pri **južnem koledvoru**: Lilek iz Istre. — Rechfeld iz Grada. — Mayer iz Celovca. — Münz iz Velike Kaniže.

Umrli so v Ljubljani:

22. septembra: Friderik Rogel, delavčev sin, 2 meseca, Tržaška cesta št. 24, katar v črevah. — Viktor Štupica, farmacevt, 26 let, Marije Terezije cesta št. 10, jetika. — Andrej Čič, umirovlj. železniški paznik, 69 let, sv. Petra nasip št. 65, jetika. — Fran Bernik, mizarjev sin, 12 dni, Dunajska cesta — Delavske hiše 1 — božjast.

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. septembra t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	12	Špeh poveljen, kgr.	—	64
Rež,	8	29	Surovo maslo,	—	70
Ječmen,	4	23	Jajce, jedno :	—	2
Oves,	2	60	Mleko, liter	—	8
Ajda,	5	20	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso,	4	30	Telečje	—	60
Koruza,	5	30	Svinjsko	—	56
Krompir,	2	67	Koštrunovo	—	40
Leča,	10	—	Pišanec.	—	45
Grab,	10	—	Golob	—	16
Fižol,	8	—	Seno, 100 kilo	—	187
Maslo, kgr.	—	86	Slama,	—	223
Mast,	—	66	Drva, trda, 4 metr.	—	7
Špeh frišen	—	58	„ mehka, 4	—	460

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. sept.	7. zjutraj	733.0 mm.	10.2° C	sl. zah.	dež.	28 10mm.
	2. popol.	734.0 mm.	9.6° C	sl. svz.	dež.	dežja.
	9. zvečer	736.9 mm.	9.6° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 9.9°, za 4.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	kr.		gld.	kr.
Papirna renta	90	60	—	90	75
Srebrna renta	90	55	—	90	65
Zlata renta	110	—	—	109	85
5%, marcna renta	101	95	—	102	—
Akcije narodne banke	1008	—	—	1009	—
Kreditne akcije	275	50	—	276	75
London	117	55	—	117	55
Srebro	—	—	—	—	—
Napol.	9	31 1/2	—	9	31 1/2
C. kr. cekini	—	59	—	—	59
Nemške marke	57	80	—	57	75
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	134	gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	—	180	—	75
Ogerska zlata renta 4%	—	—	102	—	90
Ogerska papirna renta 5%	—	—	100	—	30
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	120	—	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	115	—	—
Kreditne srečke	100	gld.	185	—	—
Rudolfove srečke	10	—	20	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	150	—	25
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	—	—	227	—	—

Mlada gospodičina

iz izobražene slovenske obitelji, dobroščna, znajoča popolnoma francoski jezik, vsprejme se v fino meščansko obitelj k dvema otrokoma v starosti 3 do 4 let. Mesečna plača 15 gld., vse prosto in ravnanje kakor s članom obitelji. Ponudbe, ako mogoče s fotografijo, poslati je gospodu **Jozefu Riedl-u** v Gradcu, Mehlplatz št. 4, na Štajerskem. (798-1)

Dijaški koledar

za leto 1891/92

se dobi

v „Narodni Tiskarni“ in pri vseh knjigotržcih.

Trgovsk pomočnik

vešč slovenskega, nemškega in laškega jezika, dober prodajalec mešanega in manufakturnega blaga, išče službe. Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(794—2)

Od pluga do krone.

(745—12)

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Brikssenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapetka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (595—19)

za bolni želodec!

Pri **Karolu Till-u** v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse (456—8)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbira risalnih skladnikov, risal itd.

Ako imate

pútko, skrnino, slabe živce, nevralgijo, ischias, slabo cirkulacijo krvi, nervozno-slab želodec, kongestije v glavi, ako vas je zadel mrtúd, ako nemate spanja, ako imate bolečine v hrbtu, hrbtno sušico — zahtevajte ilustrirano brošuro o s častnimi diplomami in z zlato svetinjo v Kolonji, Welsu, Stuttgartu odlikovano in v Avstro-Ogerski c. in kr. izključno priv.

galvan.-elektro-magnetično uplivajočo

frotirno pripravo.

Brošura razpravlja o uplivu, porabi in uspehih te priprave. — Priprava velja 12 gld. — Ilustrovano brošuro z natančnim popisom porabe pošilja se francozsko in zastoj iz tovarne izumitelja. (790—1)

TH. BIERMANN, elektrotehnik, DUNAJ, I., Schulerstrasse 18.

Poslednji mesec.

Velika

Poslednji mesec.

Praška razstavna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev 100.000 goldinarjev 50.000 goldinarjev

(707—15)

LOZI po 1 gld.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri J. C. MAYER-ju.

LOZI po 1 gld.